

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
www.library.coj.go.th

คำพิพากษา

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
www.library.coj.go.th

๖๒๗, ๒๕๑๐
นายพร. กษ. บ. ส. ต. ร.

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
www.library.coj.go.th

ที่ ม.๑๓/๒๕๑๑

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน สิงหาคม

พุทธศักราช ๒๕๑๑

ความ แห่ง

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
www.library.coj.go.th

บริษัท เนชั่นแนล เพอร์ซิโอดีคองมิบิลิตีเคชั่นอิงค์
โคbynางสาวฮิโนะ เฮอร์เกนเซน ผู้รับมอบอำนาจ

โจทก์

ระหว่าง

นายเจ้าแก๋ง แซ่ฮิม เจ้าของร้านส้มแข่งสูง

จำเลย

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
www.library.coj.go.th

เรื่อง เพิกถอนเครื่องหมายการค้า

โจทก์ ฎีกาศักดิ์คาน คำพิพากษา

ศาล พุทธศักราช ลงวันที่ ๒๑ เดือน กันยายน

พุทธศักราช ๒๕๑๐

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นบริษัทจำกัด มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

ก่อตั้งและจดทะเบียนในประเทศสหรัฐอเมริกา มีสำนักงานใหญ่อยู่ถนนเซี่ยงกิ่งตัน เมือง

นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โจทก์ได้แต่งตั้งให้นางสาวฮิโนะ เฮอร์เกนเซนเป็นตัวแทน

ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ในการยื่นคำขอและดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ

/โจทก์

โจทก์ในประเทศไทย ตลอดจนป้องกันคุ้มครองการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของ

โจทก์ รวมทั้งมีอำนาจยื่นฟ้องและดำเนินคดีในนามของโจทก์ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๑
ท้ายคำฟ้อง

โจทก์เป็นผู้ประกอบการค้าและผลิตสินค้าจำพวก ๓๙ ประเภทเครื่อง
เขียน สิ่งตีพิมพ์และสินค้าอื่น ๆ ส่งไปจำหน่ายเป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก รวมทั้งใน
ประเทศไทยก็ได้ส่งเข้ามาจำหน่ายเกินกว่า ๑๐ ปีแล้ว โดยใช้เครื่องหมายการค้ารูปคน
ที่ประดิษฐ์ขึ้นและอักษรโรมันคำว่า SUPERMAN "ซูเปอร์แมน" อันเป็นรูปอักษรและ
เฉพาะที่โจทก์ประดิษฐ์ขึ้น ประชาชนทั่วไปเรียกขานเครื่องหมายการค้าของโจทก์ว่า
ซูเปอร์แมน เครื่องหมายการค้านี้โจทก์ได้ใช้กับสินค้าของโจทก์มา ๒๐ กว่าปีแล้ว ได้
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยก็ได้จดทะเบียนไว้
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘ ตามคำขอเลขที่ ๑๐๘๓๑ ทะเบียนเลขที่ ๒๓๐๘ ปรากฏตามรูปถ่าย
หมายเลข ๒ ท้ายคำฟ้อง นอกจากนั้นยังเป็นลิขสิทธิ์ซึ่งโจทก์ได้รับความคุ้มครองตาม
กฎหมายอีกด้วย

เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๓ จำเลยได้ยื่นคำขอลงทะเบียน
เครื่องหมายการค้ารูปซูเปอร์แมน (รูปคนประติมากรรม S คีตหน้าอก) อันเป็นสาระ
สำคัญ มีรูปดาวเป็นส่วนประกอบ ท่อกองเครื่องหมายการค้า กระทรวงเศรษฐกิจ ใน
สินค้าจำพวก ๓๙ ตามคำขอลงทะเบียนเลขที่ ๑๐๘๓๖ ทะเบียนเลขที่ ๓๑๒๔๘ ปรากฏ

ตามภาพถ่ายรูปเครื่องหมายการค้าของจำเลยท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓

การที่จำเลยเอาเครื่องหมายการค้าและลิขสิทธิ์รูปซูเปอร์แมน
ของโจทก์ไปจดทะเบียนและใช้กับสินค้าของจำเลย โดยดัดแปลงเป็นรูปคนรูปซูเปอร์แมน
กำลังเพาะ ใช้อักษร S ติดหน้าอก อันเป็นคำที่เข้าใจและรู้จักดีว่าเป็นคำย่อของคำว่า
SUPERMAN และเพิ่มรูปดาวเข้าเป็นส่วนประกอบอันไม่ใช่สาระสำคัญ ก็ทำให้เกิด
แตกต่างไปจากเครื่องหมายการค้าและลิขสิทธิ์ของโจทก์ ซึ่งได้ใช้และจดทะเบียนมาก่อน
จำเลยไม่ เมื่อประชาชนผู้ใช้เห็นเครื่องหมายการค้าของจำเลย ก็เข้าใจได้ทันทีว่าเป็น
รูปซูเปอร์แมนอันเป็นเครื่องหมายการค้าและลิขสิทธิ์ของโจทก์ เป็นการวางสาธารณชน
สามารถทำให้สับสนหลงผิดเข้าใจว่าเป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นโดยโจทก์ หรือทำให้เข้าใจไปได้
ว่าโจทก์มีส่วนเกี่ยวข้องกับคู่ค้า เป็นการใช้สิทธิไม่สุจริตและใช้สิทธิอันมีแต่จะทำให้โจทก์
เสียหายกับละเมิดลิขสิทธิ์ของโจทก์อีกด้วย ทั้งนี้ เป็นเพราะจำเลยเห็นว่า เครื่อง
หมายการค้าและลิขสิทธิ์ของโจทก์เป็นที่รู้จักดีหรือเสียงเป็นที่นิยมในหมู่ประชาชน จึงแอบ
อ้างอาศัยเกียรติคุณชื่อเสียงในเครื่องหมายการค้าและลิขสิทธิ์ของโจทก์ เพื่อแสวงหา
ประโยชน์ใส่ตนโดยมิชอบ

ขอให้พิพากษาให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าของจำเลย ห้ามจำเลย
ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขึ้นกับสินค้าของจำเลยต่อไป และให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมกำหนดความ
แทนโจทก์

/จำเลย

จำเอยให้การว่า ในระหว่างที่จำเอยรองทะเบียนเครื่องหมาย
การค้าของจำเอยตามคำขอเลขที่ ๑๔๗๑๖ โจทก์ได้ยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนเครื่อง
หมายการค้า นายทะเบียนได้วินิจฉัยให้ยกคำร้องคัดค้านของโจทก์เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม
๒๕๐๔ โจทก์ได้ทราบคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตั้งแต่วันที่นั้น มิได้ยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัย
ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า และมีใต้น้ำกิติขึ้นสู่ศาลภายใน ๔๐ วัน จึงสันนิษ
ที่จะนำคดีมาสู่ศาลตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๐๔
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๔

เครื่องหมายการค้าของจำเอยนี้ นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ได้รับจดทะเบียนแล้ว จำเอยจึงเป็นเจ้าของมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะใช้สำหรับสินค้าจำพวก ๔๒
มีหัวผักกาดทองเค็ม ผักกาดทอง ถังฉ่าย ซีเต็กน่าย เกี่ยมฉ่าย เนื้อกระป๋อง ไข่เค็ม
ปลากระป๋อง ไข่เยี่ยวม้า ผลไม้กระป๋อง ผลไม้คอง โจทก์ไม่มีสิทธิห้ามจำเอย ทั้งรูป
ตามเอกสารหมายเลข ๒ ห้ายคำฟ้องเป็นเครื่องหมายการค้าไม่ใช่วรรณกรรมหรือ
ศิลปกรรม หรือส่วนสำคัญของวรรณกรรมหรือศิลปกรรมอื่นจะถือลิขสิทธิ์ได้

ตัวอักษรโรมันซึ่งมีรูปร่างลักษณะอ่านว่า เอส นั้น โจทก์ไม่มีสิทธิใ
แต่ผู้เดียว ตัวอักษรที่กล่าวนี้ไม่ใช่คำที่เข้าใจได้ทันทีหรือรู้จักกันทั่วไปเป็นคำย่อภาษา
อังกฤษว่าซูเปอร์แมน เครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเอยก็แตกต่างกันมาก ไม่เป็น
การอวดสาธยายพรรณ ไม่มีใครเข้าใจว่าเครื่องหมายการค้าของจำเอยเป็นรูปซูเปอร์แมน

อันเป็นเครื่องหมายการค้าของโจทก์ ไม่ทำให้ประชาชนสับสนหลงเข้าใจผิดว่าสินค้า
ของจำเลยเป็นสินค้าที่ผลิตโดยโจทก์ หรือโจทก์มีสิทธิเกี่ยวของอยู่ด้วย ความจริงเครื่อง
หมายการค้าของโจทก์ไม่แพร่หลาย ประชาชนไม่รู้จักว่าเครื่องหมายของโจทก์ตามรูป
เอกสารท้ายคำฟ้องเป็นเครื่องหมายการค้า จะพบเห็นก็แค่เพียงเป็นรูปการ์ตูนหรือใน
ภาพยนตร์โทรทัศน์

จำเลยใช้สิทธิโดยสุจริต มิได้ใช้สิทธิอันมีแก่จะทำให้โจทก์เสียหาย
และมีได้ละเมิดลิขสิทธิ์ของโจทก์ สินค้าของจำเลยกับของโจทก์เป็นคนละจำพวกต่างไกล
กัน ผู้ซื้อสินค้าของจำเลยและของโจทก์เป็นคนละประเภทคนละอาชีพ ไม่มีทางทำให้
ใครหลงผิดหรือเข้าใจผิดได้เลย จำเลยมิได้สมอ้างอาศัยเกียรติคุณชื่อเสียงในเครื่องหมาย
การค้าของโจทก์ รูปเครื่องหมายการค้าของจำเลยที่ใช้จริงปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๑
ท้ายคำให้การ จำเลยเรียกชื่อเครื่องหมายการค้าของจำเลยว่ากรากาวคน รูปฉักและ
สีสรรค์ต่างกับเครื่องหมายของโจทก์อย่างเห็นกันไม่ได้

ชั้นพิจารณาคดี โจทก์แสดงว่าได้ทราบคำวินิจฉัยของนายทะเบียน
เครื่องหมายการค้าที่หักคำร้องคัดค้านของโจทก์ในเดือนสิงหาคม ๒๕๐๔ โจทก์ได้
ยื่นอุทธรณ์และมีใต้นำคดีมาฟ้องศาลภายใน ๕๐ วันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัยนั้น แต่โจทก์
มิได้ฟ้องคดีนี้ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.
๒๕๐๔ หากแต่ฟ้องโดยอาศัยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.

๒๔๗๔ และรูปรูปเปอร์แมนที่จำเลยเอาไปใช้ในเครื่องหมายการค้าของจำเลย เป็น
เครื่องหมายการค้าและลิขสิทธิ์ที่โจทก์จดทะเบียนไว้แล้ว ย่อมได้รับความคุ้มครอง
จำเลยจะนำไปใช้ไม่ได้

ทั้งสองฝ่ายรับกันว่า รูปเครื่องหมายการค้าที่ต่างได้จดทะเบียน
ไว้ นั้น ของโจทก์เป็นรูปตามเอกสารหมายเลข ๒ ของจำเลยเป็นรูปตามเอกสารหมายเลข ๓
ท้ายคำฟ้อง จำเลยได้ใช้เครื่องหมายการค้ากับสินค้าจำพวก ๔๒ มีรายละเอียดในเอกสาร
หมายเลข ๓ ท้ายคำฟ้อง ส่วนของโจทก์ใช้กับสินค้าประเภทสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์ จำพวก ๓๔
ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๔๗๔

จำเลยรับว่า รูปคนรูปเปอร์แมนมีอักษรโรมันเฮสนั้นจำเลยไม่ได้
คิดประดิษฐ์ขึ้นเป็นคนแรก แต่ไม่รับรองว่าโจทก์เป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นคนแรก และจก
ทะเบียนลิขสิทธิ์ไว้จริงหรือไม่ ฉะนั้น เครื่องหมายการค้าของจำเลยทั้งรูป จำเลยเป็น
ผู้ประดิษฐ์ขึ้นเอง โจทก์แถลงว่า รูปคนรูปเปอร์แมนมีอักษรโรมันเฮสโจทก์เป็นผู้ประดิษฐ์
ขึ้น และจดทะเบียนลิขสิทธิ์ไว้

ทั้งนี้ ปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม

๒๕๐๔

ต่อมา ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งในรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ ๑๑
กรกฎาคม ๒๕๐๔ ว่าคดีนี้ขาดใจโดยไม่ต้องสืบพยาน ให้ทั้งสองฝ่าย ถอน

/พิพากษา

พิพากษาฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความ ๑๕๐ บาทแทนจำเลย โดยวินิจฉัยว่า ข้อหาของโจทก์มิได้อ้างเหตุตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๔๗๔ มาตรา ๔๑ อนุมาตรา ๒ และ ๓ อีกทั้งกรณีไม่ต้องด้วยอนุมาตรา ๑ เพราะไม่ใช่เครื่องหมายอันเดียวกัน และใช้สำหรับสินค้าชนิดเดียวกัน อนึ่ง การกระทำของจำเลยไม่ใช่เป็นการละเมิดสิทธิในลิขสิทธิ์ของโจทก์ จำเลยได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยไว้แล้ว ย่อมมีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าของจำเลยได้ ไม่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตหรือมีแต่จะทำให้โจทก์เสียหาย

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ให้โจทก์ใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ ๗๕ บาท

แทนจำเลย

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาให้ส่งหมายโจทก์ ทนายจำเลยแถลงการได้ด้วยวาจา และประชุม

ปรึกษาแล้ว

ข้อเท็จจริงเป็นอันฟังได้ตามที่รับและไม่โต้แย้งกันว่า โจทก์ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์ไว้ในประเทศไทย สำหรับใช้กับสินค้าจำพวก ๓๔

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๔ ตามคำขอเลขที่ ๑๐๘๗๑ ทะเบียนเลขที่ ๖๓๐๘ จำเลยได้ยื่นคำขอ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลย สำหรับใช้กับสินค้าจำพวก ๔๒ เมื่อวันที่ ๑๔

สิงหาคม ๒๕๐๑ ตามคำขอจดทะเบียนเลขที่ ๓๘๓๑๖ โจทก์ไต่ถามคำคัดค้านก่อนนาย
ทะเบียนเครื่องหมายการค้า นายทะเบียนวินิจฉัยให้ยกคำคัดค้านของโจทก์ และจก
ทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้จำเลยความทะเบียนเลขที่ ๓๑๒๔๔ โจทก์ทราบคำวินิจฉัย
ของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๐๔ เครื่องหมายการค้าของ
โจทก์เป็นรูปตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒ ของจำเลยเป็นรูปตามเอกสารท้าย
คำฟ้องหมายเลข ๓

โดยที่โจทก์แถลงตามรายงานกระบวนการพิจารณาดงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม
๒๕๐๕ ว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้โดยอาศัยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๔๙๔ และในฐานะเป็นลิขสิทธิ์ที่โจทก์จดทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งได้รับความคุ้มครอง
ศาลอุทธรณ์จึงวินิจฉัยเกี่ยวกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเห็นพ้องกับ
ศาลชั้นต้นว่า ข้อหาของโจทก์มิได้อ้างเหตุผลตามมาตรา ๔๑(๑), (๒) คงอ้างแต่ว่าโจทก์
ได้ใช้และจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์มาก่อนจำเลย ส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ว่า
หากทางการยอมให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ดวงสาธารณะและเป็นลิขสิทธิ์
ของผู้อื่น เป็นการขัดต่อรัฐประศาสนโยบายความมาตรา ๔ (๓) ศาลอุทธรณ์เห็นว่า
ฟ้องโจทก์ไม่มีความที่จะอนุโลมได้ว่าโจทก์กล่าวอ้างเช่นนั้น เพราะตามมาตรา ๔ (๓)
หมายถึงตัวเครื่องหมายนั้นเองขัดต่อรัฐประศาสนโยบาย ไม่ได้กรณีดังที่โจทก์กล่าวในอุทธรณ์
ส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๔๑ (๑) ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า มาตรา ๔๑ (๑)

เป็นกรณีพิพาทในเครื่องหมายการค้าอันเดียวกันที่โจทก์ทะเบียนไว้แล้วว่าใครจะมีสิทธิ
ดีกว่ากัน เครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยไม่ใช่เครื่องหมายการค้าอันเดียวกัน
และไร้ภัยสินค้าคนละจำพวก ไม่อาจทำให้สาธารณชนเข้าใจผิดคิดว่าสินค้าของจำเลย
เป็นสินค้าที่ผลิตจากบริษัทโจทก์ โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องให้เพิกถอนทะเบียนเครื่องหมาย
การค้าของจำเลยได้

โจทก์จึงฎีกาใจความว่า ฟ้องโจทก์กล่าวหาว่าเครื่องหมายการค้า
ของจำเลยขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายเครื่องหมายการค้า เช่นเอารูปที่เป็นฉลากสินค้าและ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์ไปจดทะเบียนและเป็นเครื่องหมายการค้าที่ดวงสาธารณชน
ให้เข้าใจผิดสับสนว่าเป็นของโจทก์เป็นต้น ทั้งไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๔(๕)
และรัศมีรัฐประศาสนโยบายตามมาตรา ๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๔๗๕ เครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยถือได้ว่าเป็นเครื่องหมายการค้า
อันเดียวกัน คือเป็นรูปซูปเปอร์แมน ไม่ว่าจะมียกฐานะอย่างไร มีอะไรอื่นประกอบก็
เรียกว่าเป็นรูปซูปเปอร์แมนเหมือนกัน เพราะรูปคนมีลักษณะพิเศษ ซึ่งโจทก์ประดิษฐ์
ขึ้นตามจินตนาการของโจทก์เอง ทั้งไม่จำต้องไร้อันตรายจำพวกเดียวกัน โจทก์จึง
มีสิทธิขอให้เพิกถอน

ศาลฎีกาเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของโจทก์เป็นรูปคนมีเสื้อคลุม
ยื่นหัวเขาวนุ่เฉย ๆ ส่วนของจำเลยเป็นรูปคนเกาะถาดอยู่ในท่ากำลังเหาะ รูปคน
/ใหญ่เด่น

ใหญ่เด่นชัดแจ่มอยู่ตรงกลางเครื่องหมาย ไม่มีหางจะโด้เข้าใจสืบสนว่าเป็นเครื่องหมาย
 การค้าอันเดียวกัน อีกทั้งใช้กับสินค้าคนละจำพวก คือของโจทก์ใช้กับสินค้าประเภทสิ่งพิมพ์
 หรือสิ่งพิมพ์สินค้าจำพวกที่ ๓๔ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๔๗๔
 ของจำเลยใช้สำหรับสินค้าประเภทวัตถุที่ไร้เป็นอาหาร สินค้าจำพวกที่ ๔๒ ไม่อาจทำให้
 สาธารณชนเข้าใจหลงผิดว่าสินค้าของจำเลยเป็นสินค้าที่ผลิตจากบริษัทโจทก์ ที่จำเลย
 ใช้รูปคนเกาะคาราวอยู่ในท่ากำลังเหาะ หากเป็นการละเมิดเครื่องหมายการค้าของโจทก์
 ที่เป็นรูปคนมีเสื้อคลุมขึ้นท้าวเอวอยู่เฉย ๆ ไม่ เพราะรูปคนหัว ๆ ไข่ แม้จะอ้างว่า
 เป็นรูปเปอร์แมนหรือเป็นคู่แข่งมากกว่าคนอื่น ๆ ก็ตาม ก็ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะแก่
 อย่างใด โจทก์ไม่มีสิทธิสงวนรูปคนไว้ใช้สำหรับเครื่องหมายการค้าของตนแก่ผู้เดียว
 โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องให้ศาลเพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยได้ ทั้งที่ศาล
 อ้างทั้งสองวินิจฉัยมารอบแล้ว

ส่วนที่ว่าเครื่องหมายการค้าของจำเลยขัดต่อรัฐประศาสนโยบาย

ตามมาตรา ๔(๗) โจทก์ให้เหตุผลในฎีกาเป็นใจความว่า เพราะเป็นเครื่องหมาย
 ที่ออกเขียนมาจากเครื่องหมายผู้อื่น และเป็นเครื่องหมายอันเป็นลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ร้อง
 ศาลฎีกาเห็นฟ้องกัน - ศาลอุทธรณ์ว่าฟ้องโจทก์มิได้ตั้งประเด็นเป็นข้อหาไว้ และจะอนุมาน
 ว่าไต่มีการตั้งข้อหาเช่นนั้นแล้วคงโจทก์กล่าวในฎีกาก็ไม่ได้ เพราะคำฟ้องต้องแสดง
 โดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาของโจทก์และคำขอบังคับ ทั้งข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่ง

/รชทา

ข้อหาเช่นว่านั้น ความประมาทกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๒ วรรคสอง
ไม่ว่าจะเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย แต่คำฟ้องของโจทก์ในประเด็นข้อนี้หาได้แสดง
โดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาถึงอย่างไร ยิ่งกว่านั้นเหตุผลที่ยกขึ้นกล่าวในฎีกาว่า
เครื่องหมายการค้าของจำเลยเป็นเครื่องหมายที่ออกเขียนมาจากเครื่องหมายผู้อื่น และ
เป็นเครื่องหมายอันเป็นลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ก็ไม่เป็นเหตุผลที่แสดงว่าผิดต่อรัฐประศาสน์
เพราะไม่เกี่ยวกับการปกครองบ้านเมืองอย่างใด

คดีมีประเด็นที่จะวินิจฉัยต่อไปตามข้ออ้างของโจทก์ว่า เครื่องหมาย
การค้าตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๒ เป็นลิขสิทธิ์ที่โจทก์ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
ศาลฎีกาเห็นว่า ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมที่โจทก์จะมีขึ้นใดนั้น ต้องเป็น
ศิลปกรรมที่ไต่ทำขึ้นในแผนกศิลป เช่น รูปศิลป รูปตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๒ ไม่ใช่
รูปศิลป แต่เป็นเพียงเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ของโจทก์จึงเป็นสิทธิ์ในเครื่องหมายการค้า
ไม่ใช่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรม โจทก์จะฟ้องขอให้เพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าของ
จำเลยโดยอ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของโจทก์ไม่ได้

โจทก์ฎีกาเป็นประการสุดท้ายว่า จำเลยใช้สิทธิ์โดยไม่สุจริต ทำให้
เกิดความเสียหายแก่โจทก์ ข้อนี้ศาลฎีกาเห็นพ้องกับศาลอุทธรณ์ว่า เมื่อโจทก์ไม่มีสิทธิ์
ฟ้องขอให้เพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยจึงวินิจฉัยข้างต้นแล้ว ก็ย่อมไม่
เป็นการละเมิดสิทธิ์ของโจทก์ และถือไม่ได้ว่าเป็นการใช้สิทธิ์โดยไม่สุจริตอันมีแต่จะทำได้

/โจทก์

โจทก์เสียหาย

ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า โจทก์ไม่มีสิทธิขอให้เพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลย และพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ยกฟ้องของโจทก์
ขอแล้ว ฎีกาของโจทก์จึงไม่ขึ้นทุกข้อ

พิพากษายืน ให้โจทก์ใช้ค่าทนายความชั้นฎีกา ๑๐๐ บาทแทนจำเลย.

วงษ์ วีระพงศ์

ประกอบ หุตะสิงห์

บัญญัติ สุธารมณ

พิพากษา
จำเลยชนะคดี

